

Christophoros

XXXI. évfolyam, 3. szám

Ingyenes kiadvány

2024. pünkösd – Pfingsten 2024

Nem az idő oldja meg „...hanem az én Lelkemmel!...” (Zak 4,6b)

Jézus tanítványai bizonytalanságba, félelembe és tanácstalanságba zárkózva töltötték napjaikat azok után, hogy Jézus eltűnt előlük, és felemeltetett a Mennybe. Sem az egykor közösen, vele együtt átélt élmények emlékei, sem az üres sír feltámadást hirdető valósága nem adott számukra elég erőt ahhoz, hogy ki tudjanak törni ezekből az érzéseikből. Szó szerint bezárkózva vártak arra, hogy valamiképpen elmúlják bennük a félelem és a reménytelenség. „Az idő mindent megold” – gondolhatták, így különösebb aktivitás nélkül telt idejük. Imádságaik erőért kiáltottak, passzivitásukra pedig Isten cselekvő szeretete felelt.

Nem a tanítványok hitéért, hanem Jézus ígéretére érkezett meg a Szentlélek kiáradása. Hatalmas erőt kaptak, amely le tudta győzni bennük a csüggedtséget és a félelmet, mi több, olyan missziói munkára vitte őket, amelyben már földi életük értéke is kisebb volt az elnyerhető örök üdvösséggel szemben. Mártírhaláluk az egyház magvetése volt. Mind

többen és többen csatlakoztak hiteles igehirdetéseik nyomán a keresztyén közösségekhez, és váltak maguk is e tanúságot továbbadó tanúvá. Megállíthatatlanná lett a Krisztusban való hit és a benne való élet elterjedése a világban.

A mi életünk krízisei is így tudnak megoldódni. Egyéni vagy közösségi elakadásokban a Szentlélek munkája lehet továbblendítő. Az idő nem oldja meg azt, amit mi magunk rontunk el, Istennek viszont van hatalma felülrni mindazt, amire az emberi képességek szerint már nincs megoldás. Ehhez ugyan idő kell, de nem az idő számít. Isten továbbvezető útmutatását úgy kell komolyan vennünk, ahogy komolyan vették egykor a tanítványok. Egyikük sem úgy tervezte az életét, ahogy az végül alakult, de mindannyiuk élete a Lélek munkája által vált teljessé, igazzá. Merjük mi is engedni, hogy ő vezessen!

Pelikán András

Adj, Úristen, nekünk Szentlelket

A Gyülekezeti liturgikus könyv 816-os éneke

1. Adj, Úristen, nekünk Szentlelket,
Szent igédben építs meg minket,
Adjad megismernünk természetünket,
Tekintsd meg szükségünket, könyörgésünket:
Adj igaz hitet!

2. Te vagy Atyánk, örök Úristen,
Kiben semmi kétségünk nincsen,
Neveljed hitünket te szent igédben,
Szent Fiadnak, Krisztusnak ismeretében,
Üdvösségünkben.

3. Te vagy, Krisztus, mi Üdvözítőnk,
Szent Atyánál békességszerzőnk:
Te vagy mi életünk, lakozzál bennünk;
Hogy minden dolgunkban csak téged dicsérjünk
És dicsőítsünk!

4. Ó, Szentlélek, így kérünk téged:
Bátorítsad a mi szívünket,
Vigasztalj meg minket, igazgass minket,
Hogy hallván megérthessük te szent igédet,
Üdvösségünket!
Szöveg: Huszár Gál 1560.
Dallam: Hallgass meg minket, EÉ 275.

Ki teremt bennünk közösséget Istennel?

„Jézus így válaszolt: Ha valaki szeret engem, az megtartja az én igémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és nála maradunk. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én igéimet. Az az ige pedig, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki elküldött engem. Elmondom ezeket nektek, amíg veletek vagyok. A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen! Hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam. Most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy ha majd meg-

történik, higgyetek. Már nem sokat beszélek veletek, mert eljön e világ fejedelme, bár felettem nincs hatalma. A világnak azonban meg kell tudnia, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, ahogyan az Atya parancsolta.” (Jn 14,23–31)

[...]

„Azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála.” (Jn 14,23) Vigasztaló ige ez azok számára, akik megtartják Krisztus igéjét, hiszen ezek után nem csupán az Atya szeretetét tapasztalják meg, és nem egyszerűen a bűnbocsánatot nyerik el, hanem Isten ereje és cselekedete is megjelenik bennük, ahogy az minden keresztyényen látszik is Isten kegyelme által. Két dolog jelenik meg egy keresztyényben: Isten kegyelme, mely megbocsátja a bűnöket, és Isten ajándéka, mely által Isten szállásává lesz. Erről a két dolgról szól itt

János evangélista. Bizony, nem pápista segédpüspök az, aki ilyen dolgot megígérhet! Ez a templomszentelés nem szenteltvízhintővel, tömjénnel és gyertyákkal történik, hanem mindent felülmúló, kimondhatatlan ajándékokkal, melyek által az ember istenivé válik, és Isten szent hajlékává lesz, ahogy azt Pál apostol is mondja 1Kor 3,16-ban: „Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik?” Csodálatos szavak ezek, olyannyira, hogy nem is tűnik úgy, mintha igazak lennének. Az ember a Szentlélek templomává lesz, mert Isten benne lakozik. Így változik meg gondolkodásunk, mely által bátrak leszünk; külsőképpen pedig barátságossá, türelmessé és bölcsé válunk, hogy jól ítéljük meg a világ minden dolgát. Hiszen a keresztény ember szava nem a sajátja, hanem Isten szava, melyet ismer, és meg is hallgat, sőt teljesen rábízta magát. Ez épp olyan, mint egy családapa helyzete, aki háza népét atyai akarata, elgondolása és szava szerint kormányozza, és mérvadó akarata szavához illően még akkor is érvényben marad, ha egy szolga hanyagul jár el. Ez történhet velünk is, ha tagjaink hűtlen szolgának bizonyulnak: mégis Isten szállása maradunk. Hiszen Isten úgy rendelte e világon, hogy kincsét a szó gyengeségébe és földi édenyekbe helyezi (vö. 2Kor 4,7), hogy senki se vegye észre, hogyan áll ez a dolog. Látható ez manapság azokon, akik a legkiválóbb embereket ölik meg. Hatalmas és kimondhatatlan dolog, hogy az emberek kápolnáit, templomait és lakhelyeit annak, aki itt hozzánk szól. Értelmünkkel ezt nem tudjuk felfogni, vagyis meg kell ragadnunk az ígét, és hinnünk benne. Épp ezért a keresztény a legnemesebb kincs és a legdrágább ékeség a földön, ám csak ritkán lelhető föl. Ahol ő van, ott található a világ világossága és maga az üdvösség. Különbséget tud tenni a tévelygés és az igazság Lelke között, és uralkodik a Sátán és a világ összes hatalmán, s így nemcsak önmaga számára Isten szállása, hanem cselekedeteivel segíthet a világon, mely mégis szükségképpen oly hálátlan, hogy üldözi és nem szenvedheti őt. Ez a kápolna nem épül fel, kivéve, ha birtokoljuk az ígét, mely a kegyelem ígéje, melyben a bűnök bocsánatát hirdetik. Valóban nagyon nehéz hinni mindebben. Aki azonban hisz benne, azé az Atya szeretete, és nála is lakozik, ekkor pedig semmi sem állhat ellen neki.

[...]

Ezzel szemben a lelki békeség azt jelenti, hogy szeretetet és irgalmat várunk Istentől. Ha ez nem így van, az a Sátán műve. Most ugyan csak szavakkal beszélek erről. Ám ha a Szentlélek eljön az ige által, melyet most hirdetek, akkor Vigasztalóként a szívekbe írja, és teljességgel megmagyarázza mindezeket. Láthatod, mi a Szentlélek hivatása, ahogy azt a harma-

dik hitágazat is kimondja: „Hiszek a Szentlélekben, hiszem az egyetemes anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet.” Ez mind a Szentlélek műve. Ezt a hitvallást kellett volna megtanulniuk a püspököknek és a papoknak, mert akkor tudták volna, milyen messterünk is a Szentlélek. Ehelyett nádpálcával hadonászó tanítót csináltak belőle (vö. Gal 3,24), és emiatt nem értették meg a hitvallást, éppen úgy, mint az eretnekek. Jóllehet elmormolják szavait, mégis csak annyit értenek belőle, mint egy fatuskó. Ám a Szentlélek munkája az, hogy keresztény egyházat terem, mely a bűnök bocsánatát hirdeti, feltámasztja a halottakat és örök életet ad nekünk. Mit is jelent az, hogy a Szentlélek megteremti a szent keresztény egyházat? Azt, hogy olyan emberi közösséget terem, akik szentek, vagyis övék a bűnök bocsánata, a test feltámadása és az örök élet. Hogyan lesz ez a kis közösség szent? Nem hosszú szoknyák és kámzsák által. Így gúnyolja a Sátán a Szentlelket, amikor az ilyen embereket nevezi szentnek, sőt bármely széllelbélelt fickó rendelkezhet ezzel a névvel. Nem, a szentség valami sokkal magasabb rendű dolog. A szentek közössége olyan emberekből áll, akiknek bűnük nincsen, hanem a bűnbocsánat által teljesen tiszták (vö. Jn 13,10). Azt a kevés bűnt és tisztátalanságot pedig, ami megmaradt bennük, olybá kell tekinteni, mint az egészséges ember testén a fekélyt. Ez a szentség nem a kámzsa viselése által adatik, hanem azáltal, hogy új emberré leszünk, új értelmet kapunk, és életvitelünk is megváltozik.

Látom már, hogy nem az igazi Szentlélek az, aki a törvényekkel foglalatossá válik, hanem az, aki megszenteli az embereket, hogy megszabadítsa őket a haláltól, a bűntől és minden rossztól. Az Úr az evangélium által csupa örömteli dolgot hirdet. A Szentlélek pedig újra és újra megvalósítja ezeket. Kérdezem is magamtól, hogy Krisztus tanít-e egyáltalán valamit arról, hogyan kell öltözködnünk? Nem, inkább bűnbocsánatot és örök életet ígér a hívőknek. Ezért a kegyelem szava Krisztus ígéje. Éppígy a kegyelem munkája a Szentlélek munkája is, hiszen csupa jó és kedves dolgot cselekszik, semmi olyat nem ad nekünk, amibe csak belebonyolódna a lelkiismeretünk. Ennek az alapvető ismeretnek a segítségével láthatjátok most már, hogy mit is tartunk az eddigi és az eljövendő zsinatokról. Az első zsinat még rendben volt (ApCsel 15,1–31). Nézd csak, miről is döntöttek akkor Jeruzsálemben? Hát arról, hogy a törvényt hatályon kívül kell helyezni, és tilos betartatni azt a pogányokkal (ApCsel 15,24). Ez volt az első zsinat. Ám az összes többi nem rendelkezett ezzel a tudással, sőt nem is alkalmazták azt, és a zsinatok egyre hosszabbak és dühítőbbek lettek. Saját fejük után menve új rendelkezéseket hoztak az

egyház szerkezetével és a papok ruházatával kapcsolatban. Ha tehát összehasonlítjuk ezt az első zsinatot az összes többivel, akkor olyanok ahhoz képest, mint tűz és víz vagy mint Isten és az ördög. Az első eltörli a törvényt, és megalapozza a hitet, míg a következők semmissé teszik a hitet, és törvényeket alkotnak. Jól lehet Isten zsinatának nevezték őket, mégis az ördög zsinatai voltak. A Szentlélek embereket megszentelő munkája nem a törvény által történik, hanem a Szentlélek ajándékaiból való részesedés által, abból, hogy megragadják a kegyelem ígését.

Van egy különbség Krisztus és a Szentlélek között: Krisztus szóban hirdeti a kegyelem ígését, melyet a Szentlélek munkája ír a szívünkbe. Azok alkotják a szentek közösségét, akiknek szívében ott lakozik a kegyelem ígéje, és övék a Szentlélek összes ajándéka. Itt nincs helyük a gyülevészeknek. Ők azt mondják, hogy a kimondott szó nem jelent semmit, hanem a Szentlélek önmagában is elegendő. Itt azonban azt hallod: „A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” (Jn 14,26) Röviden: üdvösségünk azon múlik, hogy halljuk Krisztus szavát, mert ebből követke-

zik a szentek közössége is. Ha ez így van, akkor miénk a bűnök bocsánata is, és a halál többé már nem uralkodhat rajtunk (vö. Róm 6,9–14), hanem elnyerjük a feltámadás által az életet. Ha ez megtörténik, akkor miénk az örök élet. Ezt hirdeti nekünk kedves szavakkal a Szentlélek!

Ezért nevezi őt az Úr Vigasztalónak és az Igazság Lelkének (Jn 14,17; 15,26; 16,13). Azok számára azonban, akik a törvényekkel foglalkoznak, ő nem a Vigasztaló. A törvények valóban nem tesznek boldoggá, hiszen valamilyen követelést támasztanak irányunkban. Ám ha kapunk valamit, akkor az boldoggá tesz. Minden a különbségtétel képességén (vö. Zsid 5,14) múlik. A Sátán egyedül azon dolgozik, hogy ne ismerjük fel Krisztust és ígését. A kezdetektől saját oldalán tudhatja értelmünket és bölcselkedésünket, s akkor krisztusi alakot ölt, hogy összecserélje a kegyelem ígését a törvény szavával. Nagyon kell hát erre figyelni.

Már hosszasan prédikáltam minderről nektek. Egyetlen ígét sem találunk az Írásban, mely által ne a Szentlélek ígértetne nekünk a kegyelem ígéje által, vagyis Krisztus szavát a Szentléleknek kell követnie. Ha kiárad Krisztus tanítása, akkor nem maradhat gyü-

mölcs nélkül, hanem eljön a Szentlélek. Ez egy figyelmeztetés a számunkra, hogy szívesen hallgassuk az Igét, és olvassuk a Szentírást, főleg Pál leveleit és János evangéliumát. Jézus mondja: „Megmondtam nektek, hogy ha elmegyek, akkor eljön a Szentlélek” (vö. Jn 16,7). Ha nem jön el, akkor mi vagyunk a hibásak, hogy sokkal drágább nekünk a saját bölcsességünk, és ezért nem vehet szállást bennünk Isten Igéje. Ezért kell az ígére gondolnunk, mielőtt elalszunk vagy asztalhoz ülünk. A Szentlélek is Vigasztaló, mint maga

Krisztus, hiszen Krisztus azt mondja: „Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké.” (Jn 14,16) Krisztus Igéjével vigasztal minket, a Szentlélek pedig a szívünknek nyújt megértést: munkája által megvilágosít minket. Az Igét megvetik és eltűnik a szemek elől, ám a Szentlélek csupa láng által (vö. ApCsel 2,3) hirdeti azt szívünkben. Mára hagyjuk ennyiben a dolgot.

Luther Márton (1529. május 17., pünkösdhétfő délelőttjén, Luther Válogatott Művei, 335-341. o.)

Az igazi élet

„Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.” (1Jn 4,9)

Mi az igazi élet? Akkor keressük a leginkább a választ erre a kérdésre, amikor úgy érezzük, valakinek a sorsa már nem is nevezhető életnek. Nem is élhetek igazán, mert szűkei a lehetőségeim, túl sok a kötöttség, kevés a változatosság. Úgy érezhetjük, élményektől, pihenéstől, szabadságtól lehetne méltóvá a sorsunk. Az igazi életet János evangéliuma, a levelei és a Jelenések könyve máshol keresi: egyedül Istennél. Csak vele szoros közösségben valósulhat meg bennünk a puszta létezésnél több. Minden más időleges, minden más úrt hagy maga után.

Amikor a Biblia Jézus személyének a titkáról, valóságos istenségéről tanúskodik, azt nem öncélú elméletként teszi. Ezzel arra mutat rá, hogy őbenne jött el végre ebbe a világba az, ami nélkül töredékesek vagyunk. Őbenne jött el az igazi élet. Az a más minőségű lét, amelyet kitartóan, de hiába próbálunk újabb és újabb fogyasztsági cikkekkkel megvásárolni, és amely-

ről szenvedések és kiszolgáltatottság közepette végképp lemondunk. Jézus mégis eljön százféle e világi valóságba is, és ahol ő jelen van, ott váratlanul igazi életté avatja az emberi sorsot. Bőségben és nyomorúságban egyaránt.

Nem szabad beérnem kevesebbel, csak az igazi-val, az élet Teremtőjétől származó más szintű léttel. És nem is kell beérnem mással, mert ez az én életemben is valóság lehet.

Imádkozzunk! Uram, Istenem! Tanév végén, nyári pihenésre készülődve fáradtan keresem nemcsak az erőgyűjtés lehetőségét, hanem olyan élményt és szabadságot is, amely kiemel a méltatlan szürkeségből, a hajszoltságból. Add, hogy észrevegyem: te vagy az igazi élet egyetlen forrása. Kérlek, te újíts meg engem. Add, hogy észrevegyem, mindenekelőtt a veled való közösségre van szükségem. Ámen.

Dr. Tóth Károly

Gyülekezetünk életéből

Az Úr csodásan működik

Szerda volt. Nagyon korán indult a nap. Sok feladatot el kellett még intézнем az óráim előtt. Ennek ellenére mégis azt éreztem, hogy kiegyensúlyozottan és frissen érkezem az iskolába. Jókedvű, beszélgetős hittant élünk át az elsős csoportommal. Majd az óráim utáni szünetben észrevettem egy nem fogadott hívást a telefonomon. Azonnal rányomtam a hívás gombra, utána azt gondoltam, bárcsak ne tettem volna ezt. Egy másik osztály osztályfőnöke szólalt meg a vonal túlsó végén. Meghallgattam a kérését, jelzését, amiért hívott. A téma, amiről beszélünk teljesen kizökkentett. Azt éreztem, hogy itt most vége a napomnak, vége a kiegyensúlyozottnak, vége a frissességnek, vége a békességnek. De becsengettek a következő órá-

ra. Érkezett a következő csoport, fiúk, zsibongó fiúcsapat. Körbeültük az asztalt, elkezdtük az órát. Már nem is tudom, hogy pontosan miről beszélünk vagy éppen milyen feladatban voltunk benne, amikor egyszer csak megszólalt az egyik fiúcska: „Katalin néni, te mindig olyan kedves vagy és mosolyogsz.” Mindig? Most is? Hogyan lehetséges, hogy most is ilyenek lát, amikor én most tulajdonképpen egyáltalán nem vagyok jól, és zaklatottnak érzem magam. S ezt mondtam is nekik. Aztán elcsendesedtünk és hálát adtam, hogy „még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram.” Igen, annyira gyorsan történt minden: a szünet, a telefonhívás, a becsengetés, a gyerekek érkezése, a hittanóra elkezdése... Még ki sem tudtam mon-

dani Neki, mire lenne szükségem, még el sem tudtam mondani Neki, hogyan érzem magam, Jézus már értett, és megajándékozott. Ismét megállt középen és ismét kimondta: Békesség neked.

Nem az első és biztos vagyok benne, hogy nem az utolsó olyan csodálatos helyzet volt ez az életemben, amikor megtapasztaltam, hogy nem én voltam, hanem Ő!

Őri Katalin

„...életem minden napján...”

Szinte napra pontosan 64 éve történt, és bár nem kelek az évforduló, mégis öröm az emlékezés.

Ágfalván konfirmáltam 1960. április 24-én. Édesapám 28 évig volt a falu lelkésze. Természetesen valamennyi gyereket ő konfirmálta, én a harmadik voltam a sorban.

Édesapám az ágfalvi oltárnál (1970.)

A falusi ünnepekhez rendszerint kapcsolódnak bizonyos hagyományok. Ágfalván akkoriban éppen változtak a tradíciók.

A második háború végéig ezer körül volt az gyülekezet lélekszáma.

Minden évben tele volt az oltár előtti tér konfirmandusokkal, állva alig fértek el... Az oktatás és a szertartás német nyelvű volt.

A kitelepítés majd az ötvenhatos exodus töredékére csökkentette a lélekszámot, az iskolában magyar lett a tanítási nyelv. A nagyszülők generációja csak németül tudott, a szülők korosztálya általában kétnyelvű volt, a gyerekek közül sajnos egyre kevesebben beszéltek németül.

Kétévenként volt konfirmáció, hogy legalább tíz fölött legyen a létszám. Az oktatás és vizsga magyarul zajlott, a prédikáció két nyelven, a fogadalom az ősök iránti tiszteletből németül, mindez helyi szokás szerint Szentháromság vasárnapján.

1960-ban rendelkezett úgy az egyházi felsőbb-ség, hogy egységesen, mindenhol a húsvét utáni első vasárnap kerüljön sor a konfirmációra.

Az intézkedés nem aratott osztatlan sikert, hamarosan hamvába holt.

Ám a mi csapatunk – a határozat értelmében – Quasi modo geniti vasárnapján, Szent György napján kapta a megerősítést.

Esős, hideg idő volt, a kerti, mezei virágok még alig mutatkoztak, ezért csorbult egy további kedves hagyomány: a következő konfirmandus évfárat feladata lett volna ugyanis a virágszőnyeg készítése a parókia és a templom között, az ünnepi bevonuláshoz.

A konfirmáció jelentős ünnep volt a gyülekezet, a család és a konfirmandus számára egyaránt.

Az oktatást mindenki komolyan vette, az iskolában hírhedt, renitens vagányok is elfogadták, hogy ezúttal tanulni és tudni kell, mert a vizsga és a konfirmáció Ágfalván egyetlen, bő kétórás esemény volt.

Család, rokonság, barátok, gyülekezeti tagok, katolikus iskolatársak is jelen voltak a templomban. Ekkor nyilvánosság előtt egyszerűen nem lehetett szégyenben maradni.

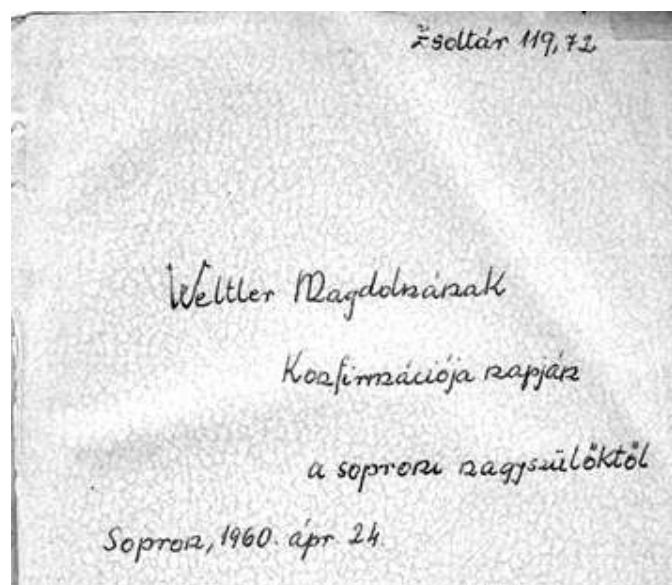
A konfirmandusórákon nemcsak a tanítás, a szigorú számonkérés is része volt a tanmenetnek. A Konfirmációs káté valamennyi kérdésére tudni kellett a választ, Luther Kiskátéját is forgattuk, énekeket tanultunk, és mindenkinek tudni kellett kívülről egy zsoltárt. Központi témája volt összejöveteleinknek a felkészülés az úrvacsorára, nemcsak tananyag, inkább spirituális tréning formájában. Ezen kívül egy gyülekezeti délutánon is szerepeltünk testületileg: szavaltunk magyarul, németül; énekeltünk közösen és szólót; volt feladat bőven...

A gondos elő- és felkészülésnek köszönhetően lelkiekben és külsőségekben egyaránt szép, méltó és felejthetetlen volt konfirmációnk ünnepe. Nemcsak a közösség, az egyének is derekasan helyálltak. Nekem különös öröm volt, hogy elmondhattam a választott „zsoltáromat”, a huszonharmadikat.

Hiszem, remélem, hogy az Úristen mindnyájunknak életre szóló lelki útmutatást és útravalót ajándékozott konfirmációnk napján.

Az életre szóló ajándékok az én esetemben itt még nem értek véget.

E napon kaptam az első teljes Bibliámat, egy Károlit, ajánlása a 119. zsoltár 72. verse: „A te szádnak törvénye jobb nékem, mint sok ezer arany és ezüst.”

Az ajándék Károlit ajánlása

Távlatokba mutató lett szüleim ajándéka is, egy látogatás a fővárosban.

Úgy esett, hogy édesapámnak két hivatalos elfoglaltsága akadt Budapesten, a konfirmációt követő héten, így vele tarthattam.

Meglepetésnek szánták. Az ünnepi ebédnél árulták el, hogy másnap reggel utazunk, csak azt nem sejtették, hogy iskolám kedves igazgatója már előző héten megnyugtatót: részéről nem lesz akadálya a tervezett pesti kirándulásnak...

Falusi gyerek számára mindig élmény a nagyváros, számomra ezúttal különösen az volt. Láthatam az Orvostudományi Egyetemet, hisz' már akkor vágyálom volt, hogy ott szerezzek diplomát. A Deák téri templomban meghallgattuk Bach H-moll miséjét

a Lutheránia előadásában. A Szent Zene hangzó élményével ekkor találkoztam először. A hatás leírhatatlan volt.

Tudtam, hogy Pesten, egyetemista koromban családi kötelesség lesz énekelni a kórusban, mert az együtttest édesapám testvére vezeti... Azt persze nem sejtettem, hogy férjemet is ebben az együttesben fogom majd megismerni...

Hatvannégy év óta élek együtt a konfirmáció ajándékaival, és egyre inkább meggyőződésem, hogy nekem mind közül az áldás volt a legnagyobb jelentőségű.

Szüleimmel és testvéreimmel (1959.)

Nem véletlen, hogy a vizsgán elmondhattam a XXIII. zsoltárt, mert annak hatodik verse volt az áldáshoz választott ige: „Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.”

Azonnal éreztem benne a személyes megszólítást, ráadásul édesapám közvetítésével, aki váratlanul, egészen halkra váltott hangon juttatta célba az üzenetet.

Dávid zsoltára, „A jó pásztor”, vezérfonal lett számomra, a maga teljességében, de töredékeiben is.

A gyönyörű képekben megjelenített füves legelőket, csendes vizeket, az igazság ösvényeit, a konfirmáció idején fedeztem fel, azóta jelentenek bátorítást, vigasztalást, segítséget jó és rossz időkben.

Követnek engem életem minden napján.

Istennek legyen hála a konfirmációért és valamennyi ajándékáért!

Szokolayné dr. Weltler Magdolna

A konfirmációról

Az egyik legszebb dolog az életünkben. Hosszan készültünk rá, vártuk, megéltük, megünnepeltük. Kátét,

verset, éneket tanultunk, vallást tettünk hitünkéről, a gyülekezet felnőtt tagjaivá váltunk. A tanítást, ígét, ál-

dást szeretett lelkésznőnkől kaptuk.

A konfirmációm pünkösdkor volt. Szokás szerint mi, konfirmandusok a paplaktól indultunk együtt, és a harangozás alatt a gesztenyefasoron át a templomhoz értünk, majd az Erős várunkra ünnepélyesen az oltárig vonultunk. Istentisztelet és az első úrvacsora. Fényképezkedés és Vhs-kazetta.

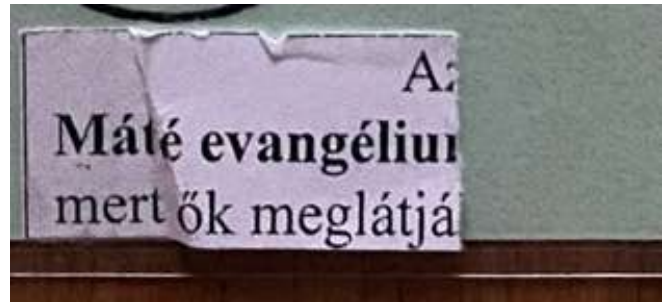
Ami maradt nekem: a hit.

Az első megrendezett jubileumon nem tudtam részt venni, de kaptam egy szép emléklapot postán.

Teltek a hétköznapok, és valahogy a konfirmáció nem volt téma. Én nem emlékeztem az ígére sem. Másoktól hallottam, hogy nekik sokat jelent az akkor kapott útravaló. Egyszer aztán elkezdtem keresni és levettem a polcra a könyvek közé préselt laminált emléklapot, amin az ige stifttel ragasztott papírra volt nyomtatva, de leszakadt. A foszlányokból annyi lát-

szott, hogy:

*Máté evangélium...
mert ők meglátják...*

A Bibliából kikeresve ezt láttam: „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.”

Most már nekem is fontos ez az ige, ezt jelenti számomra: tiszta szívvel keresni és meglátni.

Ami tehát marad nekem: a boldog hit.

Harsányi Eszter

Friss konfirmációi emlék

11-12 évesen, amikor a szüleim váltak, sok időt töltöttem a barátnőmnél hétfévente, akikkel vasárnaponként istentiszteletre mentem.

Számomra olyan meghatározó időszak volt, hogy mikor felnőttem, és családot alapítottunk a férjemmel, egyértelmű volt, hogy a gyerekeinket evangélikusnak kereszteljük és, hogy idővel én is konfirmáció által tagja leszek az Evangélikus Egyházközösségnek.

Szerencsésnek tartom magam, hogy rátaláltam a soproni közösségre, akik nagy szeretettel fogadtak, így 2023. március 29-én konfirmálhattam.

Hogy mit jelent számomra a konfirmáció?

Számomra egy tudatos választás, döntés.

Isten iránymutatását követem, rábízom magam és hiszem, hogy minden nehézségen átsegít és nem hagy magamra.

Érzem és látom a jó dolgokban és a nehézségben is a jelenlétét. Számomra ez hatalmas belső erőt ad. Jó érzés megtapasztalni a jelenlétét és kapcsolódni vele imádság által is.

Konfirmációm igéi:

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” Jel 2,10

„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.” 2Tim 1,14

Bódi Petra

Konfirmációs emlékeim

Valahányszor kissé makacsul és keresztbe tett karral ülő konfirmandust látok egy konfirmációs órán, mosolyognom kell. Vajon miért? Igen, azért, mert magamra emlékeztet, amikor ugyanennyi idős voltam. Amikor látom a motivált, udvarias és elkötelezett fiatalokat a közösségünkben, tele vagyok tisztelettel.

Akkoriban egy kicsit más voltam. Nem volt ifjúsági munka a gyülekezetemben, nem volt igazi hely, ahová mehettem volna, és őszintén szólva a konfirmáló lelkészemet, az akkori lelképásztorunkat, ifjúkori arroganciámban elég hülyének találtam, bocsánat. Ennek eredményeképpen a konfirmációs órákon csak ültem, és nagyon-nagyon kevés kedvem volt bármit is mondani, tenni vagy részt venni. Az, hogy aztán lelkészként visszakerültem a gyülekezeti életbe, más

embereknek köszönhető.

A konfirmációs lelkészemmel kapcsolatban az volt a benyomásom, hogy kevésbé érdeklődik irántunk, konfirmandusok iránt, és inkább saját magával van elfoglalva. A konfirmációs órákat unalmasnak és meglehetősen értelmetlennek találtam. Rengeteg kérdésem volt akkoriban, Istenről, a kereszténységről, magamról, de nem volt hely számukra. Kár, gondolom néha, amikor visszaemlékezem.

Ugyanakkor a gyülekezettel kapcsolatos saját, meglehetősen negatív tapasztalataim is motiválnak a

gyülekezettel és a közösséggel végzett munkámban. A negatív példák is lehetnek hasznosak! Mindezek mellett a konfirmációból is magammal hoztam valamit. Magán a konfirmációs istentiszteleten az akkori konfirmáló lelkészem nem is volt ott, megbetegedett, és valaki más vette át, akit nem ismertünk. Igazából ez egy nagyon kellemetlen helyzet volt. De mindennek ellenére jó megtapasztalni, hogy az áldás, amit akkor kaptunk, működik körülményektől függetlenül.

Rebekka Pöhlmann

Széder-alkalom

Ebben az évben is nagycsüdtök délelőttjén megelevenedtek, átélhetővé váltak a páskavacsora és Jézus utolsó vacsorájának eseményei.

Soproni gyülekezetünk tisztségviselői

Nagycsütörtökön kétnyelvű istentisztelet keretében iktattuk be tisztségükbe soproni gyülekezetünk tisztségviselőit. Isten áldása legyen szolgálatukon!

Presbiteriktatás Balfon

Februárban a Balfi leányegyház is megválasztotta presbitériumát. Beiktatásukra április 21-én került sor. Isten áldása legyen rajtuk!

Hála

Az utóbbi napokban egy ének folyamatosan eszembe jut. A szövegéből egy mondat így hangzik: „Hozzátok a hálának áldozatát...” Ismertem egy kedves hölgyet, akit egyszer az otthonában meglátogattam. Gyönyörűszép kertje volt. Végigvezetett minden szegletén: mutatott sokféle gyümölcsfát, szebbnél szebb rózsabokrokat, veteményes kiskertet. Majd elérkeztünk egy több sorból álló virágágyáshoz. Ezt mondta: „Ezeket az Úrnak gondozom.” Mindenféle virágot mutatott. Elmesélte, hogy alaposan végiggondolta még évekkel ezelőtt, hogy milyen növényeket ültessen ahhoz, hogy kora tavasztól késő ősziig mindig legyen friss virág az oltáron. Teljesen elámultam. Hétről hétre viszi hálájának áldozatát.

Vágyunk az, hogy a gyülekezetünkben is megvalósulhasson valami ehhez hasonló, Isten dicsőségére!

Fogta tehát az Úristen az embert, és elhelyezte az Éden kertjében, hogy művelje és őrizze azt. (1Móz 2,15)

Köszönjük szépen azoknak, akik Harsányi Eszter gondokunk és Háncs Vilmos vezetésével jópár óras nehéz munkával rendbe tették a gyülekezeti ház mögötti rézsút: Balog Sándor Tamás, Szabó Márton, Bodnár Árpád, Hegedűsné Tünde, Körmendy Máté és Körmendy-Schlögl Nikoletta, Jankó Ilka, Körmendy Zsombor.

Szemet gyönyörködtető a látvány!

Köszönjük mindazoknak, akik május első hétvégéjén segítettek rendet tenni templomunk nagykrestyéjében. Az ott tárolt padok a számbavétel és leltározás után a gyülekezeti házban kerültek elhelyezésre.

A tervezett munkán túl még más feladatokat is sikerült elvégezni, hála a jelenlévők nyitottságának

és tettekkészségének. Harsányi Eszter, Háncs család, Körmendy család, Szabó Márton, Füzi család, Rádler Róbert, Hirschler család, Pratscher-Hart család

A kitelepítési emlékmű körüli kert rendbetételét köszönjük Háncs Vilmosnak.

A továbbiakban meghirdetett alkalmakra is szeretettel várjuk gyülekezetünk tagjait! *Óri Katalin*

Templomunk régóta tervezett felújítása

várhatóan néhány hónap múlva elkezdődhet az első ütem, a külső felújítás kivitelezésével. Döntés született 450 millió forintos állami támogatásról, ami fedezné ezeket a munkákat.

Gördülékenyebbé tenni a közösség mindennapjait

Beszélgetés Balog Sándor Tamással, gyülekezetünk új másodfelügyelőjével

A gyülekezeti választások lezárultával összeállt új presbitériumunk, a tisztségviselők megkezdték vagy éppen folytathatják munkájukat. Új sorozatunkban rövid interjúkban bemutatkoznak azok, akik újonnan kezdenek feladatot gyülekezetünkben. Elsőként a Dr. Komornoki László helyébe lépő másodfelügyelő, Balog Sándor Tamás mesél életútjáról, elköteleződéséről és terveiről.

– Bizonyos értelemben messziről jöttél a gyülekezetbe és immáron a gyülekezet vezetésébe. Mik vezettek téged ide, mik voltak azok a meghatározó pontok az életében, amik mentén látod az életed alakulását?

Anyai ágon evangélikusok vagyunk, apai ágon ateisták. Nekem gyerekkoromban névadó ünnepségem volt, felnőttként vettem fel az evangélikus keresztiséget. Viszonylag sokáig keresgéltem a nekem megfelelő hitvilágot; főiskolásként a csabai adventistákhoz jártam, majd a Krisna vallást is megismertem; voltam zsidók és katolikusok között is; gyerekként anyai nagyanyám evangélikusként sokat vitt templomba, és ide kanyarodott újra az utam felnőttként, vagyis mondhatni hazataláltam, a soproni gyüleke-

zetbe Gabnai Sándor lelkész úr vezetett be, akit a mai napig mélyen tisztelek.

Életem meghatározó pontjai inkább korszakok voltak, ezek közül volt néhány jelentősebb. Először is a gyerekkorom: békés, boldog családban nőttem fel, rengeteget játszottunk az utcabeli gyerekekkel, szerettünk a természetben lenni télen-nyáron egyaránt; gondtalanok, felhőtlenek voltak ezek az évek. Aztán jött az iskolai időszak. Már egész fiatalon elhatároztam, hogy mérnök leszek, szinte mindig osztályelső voltam az általános és a szakközépiskolában is. Az általános iskolai könyvtárat szerintem az utolsó könyvig kiolvastam, abban az időszakban vettem magamra a „já hacsú znáty”, azaz a mindent tudni akarok mondást is, e szerint akartam fejlődni, ami nagyjából össze is jött. A főiskolás-egyetemi évek ideje az önállóság megteremtése, a végtelen szabadság érzése volt; elszakadni a szülői háztól, s megismerni rengeteg új dolgot, többek között a máig imádott magyar alternatív zenei hőkorszakot; Sziámi, A.E Bizottság, Kontroll Csoport, URH, Európa Kiadó, és így tovább. Az iskolák utáni években aztán megismerkedtem feleségemmel, Katával és az első 7 évben éltük a gyermektelenek mozgalmas, izgalmas életét; Lotti és Szandi megszületésével váltunk teljessé, egy erős és végtelenül együttérző családként funkcionálunk napról napra.

– Férfj és édesapa vagy. A munka mellett a család nagyon fontos számodra, és ezt a kettőt sosem egyszerű egészséges egyensúlyban tartani. Most vállalsz mindezek mellé gyülekezeti szolgálatokat is. Mi vezetett téged arra, hogy ezt a vállalást megtegyed?

A gyülekezeti szolgálat vállalásával éreztem azt, hogy „bezárul a kör”, azaz a minden emberben, s persze bennem is meglévő segítő akarat, tettvágy biztatott arra, hogy közösségünknek gördülékenyebbé tehessem mindennapi, főleg az ingatlanvagyonnal kapcsolatos teendőit, feladatainak megoldását.

– És honnan merítesz erőt mindehhez, ha éppen úgy érzed, hogy fogytán van?

Vallom, hogy a belső egyensúly eléréséhez a spi-

rituális javak meglétén-megteremtésén túl feltétlenül szükséges a test karbantartása is; a mindennapi testmozgás számomra gyerekkorom óta elengedhetetlen a normális „üzemeléshez”.

– *Másodfelügyelőnek lenni nagyon szerteágazó szolgálati területet jelent. Hogy látod, mik azok a témák, amikben biztosan lehet majd számítani a segítségére, jelenlétére?*

Mérnökként a műszaki feladatok feltárása, megoldás megtalálása, kivitelezése a napi rutinom része. A hatósági munkával töltött közel 20 éves gyakorlat megtanított az építésügyi eljárások átfogó elemzésére, egy adott építési munka teljes körű

megfelelőségének megteremtése a vonatkozó hatósági kritériumoknak.

– *És vajon mi adna számodra elégedettséget hat év múlva, a választási ciklus végén, amikor visszatekinthsz majd erre az időszakra?*

A templomunk felújításán túl számomra a meglévő ingatlanvagyományunk megfelelő karbantartásának, sőt fejlesztésének (pld. meglévő tetőterek, pincehelyiségek, beépítetlen területek, egyéb helyiségek és épületek hasznosítása) ciklusom alatti megvalósítása lenne a megfelelő, elégedettséggel eltöltő érzés.

Pelikán András

Konfirmáció 2024

Az idei évben 45 fiatal konfirmációjára kerül sor gyülekezetünkben. Az Isten megerősítő áldását kérő pünkösti istentisztelet előtt jó nyolc hónapon át folyt a felkészülés, melynek keretében két magyar nyelvű csoportban formálódott a fiatalok közössége, és formálódott bennük az elköteleződés egyházunk, gyülekezetünk iránt. Az alábbi névsorban most azok nevei olvashatók, akik e felkészülés végén az oltárnál igei megerősítést kapnak.

Bálint Anna Léna
Berki-Gerencsér Csenger
Berki-Gerencsér Soma
Boros Gergő
Boros Rozi
Bősze Barbara
Csapó Bence
Cserjesi Bendegúz
Cserjesi Richárd
Döbrösi Sára Izabella
Francsics Linda
Friedrich Sára Katalin
Fuchs Aurél
Füzi Regina
Füzi Tamara

Hartmann Hunor
Horváth Kornél
Jankó Julianna Magdolna
Józsa Ambrus
Karacs Tamás Zoltán
Keresztes-Bruckner Máté
Kloos-Nagy Szintia
Kolarovszki Martin
Komornoki Fanni Lujza
Kovács Benjámín Dávid
Kőhidi Hunor
Körmendy Regina
Magyar Balázs
Nagy Adél
Nagy Levente Bulcsú

Óvádi Barna
Pála Álmos
Podmaniczky Petra
Radasics Hella
Somlai Máté
Szalai Eszter Nóra
Szilágyi Izabella
Talabér Ádám
Tölli-Molnár Hanga
Tömördy Flóra
Tóth Abigél Borbála
Tóth-Márkus András
Tóth-Márkus Anna
Vass Krisztina
Walter Dezső Vilmos

Deutsche Seiten

Der Ton macht die Musik

„Was kann ein Tag schon bringen, der mit Aufstehen anfängt?!“ (So heißt es in einer Snoopy-Geschichte.)

Wie soll ich bloß die ganze viele Arbeit, die mich heute schon wieder erwartet, schaffen? Und dann noch diese anstrengenden Freizeitbeschäftigungen! Mein Mann will auch mehr Zeit mit mir verbringen. Und mit der neuen Nachbarin wollte ich ja eigentlich schon seit längerer Zeit einen Kaffee trinken. Ach, das Wetter sieht auch so trübe aus!

Also am besten eben mein Morgengebet runterrasseln, kaltes Wasser ins Gesicht, kurz duschen, ein schnelles kleines Frühstück und dann geht's los. Wie üblich, sind die Nachrichten im Radio, die ich nebenbei höre, schrecklich deprimierend.

Warum ist die Kassiererin im Supermarkt bloß so schlecht gelaunt? Ich bin doch so freundlich gewesen! Die anderen Leuten rundherum sehen auch alle ziemlich gestresst aus. Könnten die sich nicht mal etwas entspannen? Im Büro dreht sich bei jedem meiner Kollegen natürlich alles nur um ihn selbst. Ein offenes Ohr für die anderen erwartet man vergeblich. Jeder

versucht, als ‚Einzelkämpfer‘ möglichst gut durchzukommen und seine oft übermäßig viele Arbeit zu schaffen. Also: dalli, dalli!

Da kommt mir die alte Frage aus dem Fernen Osten wieder in den Sinn: Was ist der Unterschied zwischen einem (Noch-)Nicht-Erleuchteten und einem Erleuchteten? Man könnte auch sagen: zwischen einem ‚Anfänger-Christen‘ und einem sehr fortgeschrittenen Christen.

*Der (Noch-)Nicht-Erleuchtete bzw. ‚Anfänger - Christ‘
wacht morgens auf,
verrichtet sein morgendliches Gebet,
geht zur Arbeit,
macht zwischendurch eine Mittagspause,
setzt seine Arbeit fort,
kehrt nach Hause zurück,
spricht sein Abendgebet,
gibt seiner Frau einen Gute-Nacht-Kuss
und schläft.
Der Erleuchtete bzw. sehr fortgeschrittene Christ
wacht morgens auf,*

*verrichtet sein morgendliches Gebet,
geht zur Arbeit,
macht zwischendurch eine Mittagspause,
setzt seine Arbeit fort.
kehrt nach Hause zurück,
spricht sein Abendgebet,
gibt seiner Frau einen Gute-Nacht-Kuss
und schläft.*

Die entscheidende Antwort auf die Frage, worauf es im Leben wirklich ankommt, finden wir in der aktuellen Jahreslosung: **„Alles, was ihr tut, geschehe in Liebe!“**

(1. Kor 16,14)

Wie gehe ich mit mir selbst um? Wie mit den anderen? Wie mit meinem Leben und mit Gott?

All das ergibt sich aus dem eigenen Denken und Fühlen, aus dem eigenen Glauben. In einer meiner absoluten Lieblingsstellen in der Bibel sagt Jesus: **„Wie mich mein Vater liebt, so liebe ich euch auch. Bleibt in meiner Liebe!“**

... Das habe ich euch gesagt, auf dass meine Freude in euch sei und eure Freude vollkommen werde. Das ist mein Gebot, dass Ihr einander liebt, wie ich euch liebe.“

(Joh 15,9 und 11-12)

Wenn wir uns durch die Liebe Gottes mit Liebe und Freude erfüllen lassen, kann alles in Liebe geschehen. Unser Denken und Fühlen ist dann sehr positiv, woraus sich ein entsprechendes Reden und Tun ergibt.

- Zu der Frage: Wie gehe ich mit mir selbst um?

In wohlwollender Weise kann ich ‚meine täglichen Reformationen‘ angehen (siehe Reformationen-Christophoros 2023), um mich als Christ weiterzuentwickeln. Durch eine optimistische Haltung ist es mir möglich, auch missliche Dinge und Geschehnisse sinnvoll einzuordnen, anstatt ihnen zu viel Raum bzw. Gewicht zuzugestehen. Mittels einer Fokussierung auf Erbauliches kann ich dieses in mir und um mich herum stärken, denn die Energie folgt ja der Aufmerksamkeit. Dadurch, dass ich mir - entsprechend einem guten Umgang mit mir selbst - auch genügend Urlaub bzw. Auszeiten gönne (siehe Reformationen-Christophoros 2023), kann ich aufgrund meiner größeren Ausgeglichenheit auch mehr

Ruhe und gute, liebevolle Energie ausstrahlen.

- Zu der Frage: Wie gehe ich mit den anderen um?

Im Umgang mit anderen lässt mich eine liebevolle Grundhaltung Verständnis und Geduld aufbringen. Nachdem ich meine Gedanken durch ‚die drei Siebe des Sokrates‘ geprüft habe (siehe Weihnachts-Christophoros 2023), wird mein Reden arm an negativem, spekulativem Geschwätz, an Ratsch und Tratsch. - Da mir die Relativität meiner eigenen Perspektive auch in Einzelfragen bewusst ist (siehe ‚Die Blinden und der Elefant‘ im Passions-Christophoros 2024), bin ich offener für und neugieriger auf die An-Sichten meiner Mitmenschen. Für Rechthaberei, Besserwisseri und Verurteilung ist nun kein Platz mehr. Stattdessen wird ein respektvoller Meinungs austausch wahrscheinlich alle Beteiligten ein Stück weiterbringen.

Ist einmal eine Zurechtweisung nötig, bleibe ich trotzdem möglichst freundlich. Denn, wie das Sprichwort so schön sagt: „Der Ton macht die Musik.“

Sowohl im beruflichen als auch im privaten Bereich handle ich nach besten Kräften in Liebe an meinen Mitmenschen. Anstatt die anderen im Regen stehen zu lassen, zu bekämpfen oder kleinzumachen, wirke ich hilfreich, tolerant und aufbauend. Dies kann ich auf der Grundlage meines tiefen Glaubens daran tun, dass ich von Gott angenommen und bedingungslos geliebt bin. Nicht als lästige Pflicht, sondern als Gnade empfinde ich es, etwas für andere tun zu können.

- Zu der Frage: Wie gehe ich mit meinem Leben um? Aufgrund einer im christlichen Glauben begründeten Haltung empfinde ich mein

Leben als wertvolles Geschenk, mit dem ich respektvoll, sorgsam und besonnen umgehe. Entsprechend den Worten von Jesus (siehe oben) gönne ich mir selbst Lebensfreude und verbreite diese auch unter meinen Mitmenschen. Von Gott geschenkte Liebe teile ich und schenke sie auch an andere weiter.

- Zu der Frage: Wie gehe ich mit Gott um?

Gott gegenüber empfinde ich Demut und Dankbarkeit. Ich liebe ihn mithilfe seiner Gnade und Liebe.

Auch Martin Luther sagte: „Das ganze christliche Leben sei Glauben und Lieben. Die Liebe aber handelt so, dass sie nicht zwinget noch allzu streng feret.“ (Predigt zum Thema ‚Liebe‘). Wahrhaftige Lie-

be im christlichen Sinne kommt durch das Wort Gottes, welches das Herz des Menschen verändern kann (vgl. Luther, ebd.). Also tun wir gut daran, mit offenem Herzen Gottes Wort zu hören bzw. zu lesen und auf die göttliche Gnade zu hoffen. So können wir uns immer mehr in die Richtung entwickeln, alles in Liebe und Freude zu tun. Infolgedessen sieht der Tagesablauf dann auch etwas anders aus, als zu Beginn beschrieben.

Gott für die erholsame vergangene Nacht danke und ihn um seinen Segen für den neuen Tag bitte. In aller Ruhe lege ich mir einen Plan für den neuen Tag zurecht und gehe alles vertrauensvoll an. - Nachdem ich mich gepflegt und mit einem guten Frühstück versorgt habe, lese ich die heutige Tageslosung und lasse sie auf mich wirken. In Bezug auf meinen Tagesplan tue ich eins nach dem anderen aus einer positiven inneren Einstellung heraus. Mithilfe meiner starken liebevollen und lebensfrohen Ausstrahlung - bewirkt durch die göttliche Gnade - begegnen mir die meisten anderen auch in positiver Weise. Für die wenigen Ausnahmen bringe ich Verständnis auf und bleibe bei meiner optimistischen Einstellung. Gegebenenfalls wende ich mich dem Einzelnen zu, habe ein offenes Ohr für ihn und kann ihm vielleicht auch Zuversicht und Mut zusprechen. - Am Abend stelle ich voll Dankbarkeit fest, dass alles - bezüglich Arbeit und Freizeit - angenehm und weitgehend erfolgreich war, voller Liebe und Freude.

Mit Zuversicht und Vorfreude erwarte ich den nächsten Tag, an dem mir wieder 8640 Sekunden für zahlreiche gute Momente und Chancen geschenkt sind.

Lasset uns beten

Lieber Gott, bis jetzt geht's mir heute gut! Ich habe noch nicht getratscht und auch noch nicht meine Beherrschung verloren. Ich war noch nicht gehässig, fies, egoistisch oder zügellos. Ich habe noch nicht gejammert, geklagt, geflucht oder Schokolade gegessen. Geld habe ich auch noch nicht sinnlos ausgegeben. Aber in ungefähr einer Minute werde ich aus dem Bett aufstehen und dann brauche ich wirklich deine Hilfe.

Marion Zeisler
Wochenpredigt vom 15. Februar 2024

Mein Bibelwort

Teil 50

„Den Frieden lasse ich euch, meinen Frieden gebe ich euch. Nicht gebe ich euch, wie die Welt gibt. Euer Herz erschrecke nicht und fürchte sich nicht.“ (Johannes 14,27)

Lange Zeit dachte ich nicht an meinen Konfirmations-spruch. Ich nahm ihn wieder zur Hand, als ich über meine eigene Beerdigung nachgedacht habe. In meinem Alter sollte man sich doch auch mit dem Tod beschäftigen.

Da habe ich gesehen, was mir mein damaliger Pfarrer für einen Schatz mit auf den Weg gegeben hat. Wir durften damals unsere Konfirmationsverse noch nicht selbst auswählen. Hätte ich diesen Vers aus dem Johannesevangelium gewählt? Ich vermute nicht. Wusste ich damals, im Jahr 1967, wie wichtig diese Verse sind? Vermutlich nicht. Heute weiß ich zu schätzen, was Jesus damals seinen Jüngern mit auf den Weg gegeben hat in seiner Abschiedsrede beim letzten Abendmahl. Auch wenn es in unserer Welt viele Kriege, Unruhen, Missverständnisse und Dinge gibt, die mir Angst machen, so weiß ich doch, dass Jesus Christus bei mir ist und mir seinen Frieden gibt und ich keine Angst haben muss. Er beschützt mich.

Renate Lüdeking-Schreiber (1. Vorsitzende Kirchengemeinderat Bad Wimpfen)

Ein jegliches hat seine Zeit ...”

(Der Prediger Salomo/Kohelet 3,1-8 und 17)

*„Ein jegliches hat seine Zeit,
und alles Vorhaben unter dem Himmel hat seine Stunde:
Geboren werden hat seine Zeit, sterben hat seine Zeit;
pflanzen hat seine Zeit, ausreißen, was gepflanzt ist,
hat seine Zeit;
töten hat seine Zeit, heilen hat seine Zeit;
abbrechen hat seine Zeit, bauen hat seine Zeit;
weinen hat seine Zeit, lachen hat seine Zeit;
klagen hat seine Zeit, tanzen hat seine Zeit;
Steine wegwerfen hat seine Zeit, Steine sammeln hat
seine Zeit;
herzen hat seine Zeit, aufhören zu herzen hat seine Zeit;
suchen hat seine Zeit, verlieren hat seine Zeit;
behalten hat seine Zeit, wegwerfen hat seine Zeit;
zerreißen hat seine Zeit, zunähen hat seine Zeit;
schweigen hat seine Zeit, reden hat seine Zeit;
lieben hat seine Zeit, hassen hat seine Zeit;
Streit hat seine Zeit, Friede hat seine Zeit.
[...] Gott wird richten den Gerechten und den Gottlosen;
denn alles Vorhaben und alles Tun hat seine Zeit.“*

Ich lese diese Zeilen immer halblaut, um den Rhythmus und die Sprachmelodie zu genießen. Die Wiederholung „hat seine Zeit“ wirkt auf mich wie ein Pulsieren, sie ist eine ständige, wiederholte Bestätigung. Einmal spielte ich sogar mit dem Gedanken, wie es wäre, wenn ich diese Worte „hat seine Zeit“ nur einmal sprechen würde. Die Gewichtigkeit der Verse

verschwand, es wurde fast wie eine nüchterne Liste von Tätigkeiten und Begebenheiten. Tätigkeiten, die man zu bestimmten Zeiten ausführen muss, und Begebenheiten, die einem widerfahren, ohne dass man einen Einfluss auf sie hat. Die ganze erhabene Poesie war verschwunden. Ich sehe es auch in diesem Fall bestätigt, dass Wiederholung keine Wortverschwendung ist. Im Gegenteil, sie verstärkt das Gesagte durch unausgesetztes Einwirken wie Hammerschlag auf unseren Verstand, auf unsere Gefühle. Es ist so, es muss so sein, Zeit entzieht sich unserem Einfluss, wir müssen die Unabwendbarkeit akzeptieren.

Darüber hinaus empfinde ich bei den Gegenwörtern (zum Beispiel schweigen - reden, lieben - hassen, behalten - wegwerfen) ein Auf und Ab.

Mal ist man oben und freut sich des Lebens, ist mit dem Leben in Harmonie, alles ist wunderbar. Und dann wiederum findet man sich unten, im Tal, sogar in einer Grube. Sonderbarerweise sind überwiegend die negativen Wörter an der ersten Stelle, die positiven an der zweiten: „weinen hat seine Zeit, lachen hat seine Zeit“, um nur ein Beispiel zu nennen. Aber ist das Negative wirklich nur negativ und das Positive nur positiv? Ist „weinen“ nur negativ und „lachen“ nur positiv? Wie oft sind sie es nicht! Ich weine vor Freude und kann lachen, wenn ich keinen Ausweg finde, aus lauter Verzweiflung, aus Machtlosigkeit.

Wie sonderbar ist der Mensch, wenn es um Zeit geht! Man ist jung, voller Ungeduld, blickt erwartungsvoll dem Leben entgegen, möchte das Erwach-

senwerden beschleunigen, um unabhängig zu sein, den eigenen Weg einzuschlagen, die Freiheit zu haben, seine Grenzen zu testen, sogar Verbotenes auszuprobieren. Wäre doch alles im Zeitraffertempo zu erleben, lieber heute als morgen! Das Morgen ist doch so weit weg und das Gestern war vor uralten Zeiten. Und da kommt die Kehrtwende, früher als erwartet. Oft ist man darauf gar nicht vorbereitet. Man wird dessen gewahr, dass man sich immer mehr das Zeitlupentempo wünscht. Die Zeit ein bisschen festzuhalten, zum Bleiben zu bitten - wie schön wäre das! Die früher voller Ungeduld zusammengestellte Wunschliste wird auf die Wichtigkeit der einzelnen Wünsche überprüft, manches wird mit Fragezeichen versehen: Ist dieses oder jenes wirklich so wichtig? Kann, soll ich vielleicht darauf verzichten, um Zeit zu haben dafür, was hier und jetzt von Belang ist?

Was ist für mich eigentlich immer stärker von Belang? Zeit zu haben, Augen und Ohren zu haben für das täglich wiederkehrende Schöne, für die Entfaltung einer Blüte, das Gezwitscher der Vögel in der Früh und gegen Abend; sie wissen scheinbar ganz genau, wann Zeit ist und wofür. Ich könnte keine genauere Uhr vorstellen als die Singdrossel, die täglich nachmittags von fünf bis halb sechs ihr Repertoire vorführt. Das ist für sie die Zeit zum Singen und für mich, den Tag mit etwas Schönerem abzuschließen. „Schönheit erleben hat seine Zeit“, sage ich, „und das an jedem Tag“.

Erzsébet Ghiczy

Veranstaltungshinweis

Mit Herzen, Mund und Händen

Zum bayerisch-ungarischen Partnerschaftsfest in Würzburg

Ein herzliches Miteinander auf allen kirchlichen Ebenen verbindet Bayern und Ungarn - und das seit gut dreißig Jahren. Durch die Partnerschaften zwischen bayerischen und ungarischen Gemeinden, Schulen, Kindergärten, Universitäten und diakonischen Einrichtungen haben viele Menschen ihren Blick erweitert und am Beispiel dieses Miteinanders „Kirche in Europa“ erlebt und eine Ahnung von der weltweiten Kirche Christi bekommen.

Ende September sind Sie alle eingeladen: Alle, die bisher im bayerisch-ungarischen Horizont Kirche erlebt haben und sich von ihr bereichern ließen, - und alle, die sich für dieses Miteinander interessieren. **Vom 26. bis zum 29. September wird in Würzburg gemeinsam die Partnerschaft gefeiert - mit**

Bach-Konzerten und moderner kirchlicher Musik, Jugend- und Sportangeboten, Workshops, Angeboten zur „Kirche in der Welt“, Andachten und Gottesdiensten. Zugleich besteht die Möglichkeit, gemeinsam mit mehreren hundert Gästen aus Ungarn Würzburg kennenzulernen - und miteinander ins Gespräch zu kommen. Landesbischof Christian Kopp wird im Schlussgottesdienst am Sonntag in Würzburg-St. Johannis die Predigt halten. **Ein Fest - mit Herzen, Mund und Händen -, zu dem Sie ganz herzlich eingeladen sind!**

Aus unserer Gemeinde möchten wir uns, als Gruppe zusammen, aufmachen nach Würzburg. Kommen Sie doch mit und melden Sie sich gerne bei uns an. Pfarrerin Pöhlmann nimmt gerne Anmeldungen entgegen: jessica-rebekka.poehlmann@elkb.de.

Pfingsten - unsystematisch begreifen

Menschen sind von Natur aus ordnende Wesen. Sie versuchen, die in unserer durchaus komplizierten Welt vorkommenden Dinge bzw. Phänomene aus dieser oder jener Perspektive zu kategorisieren, in Gruppen einzuteilen, unter Oberbegriffen zusammenzufassen. Dieser natürliche Trieb dient einfach der Überschaubarkeit und der Vereinfachung, womit wir nur die Wahrheit vor uns vernebeln möchten! Die Einordnung in schwarz und weiß, gut und böse, natürlich und künstlich dient ausschließlich uns selbst. Als Jurist erlernt man ab dem ersten Tag des Studiums die Wichtigkeit dieses Prozesses, ohne den die Abbildung unserer Gesellschaft gar nicht möglich wäre. Die Beurteilung der Geschehnisse als in sich existierende Einzelfälle, aufgrund von Einzelentscheidungen, würde uns des Gefühls berauben, die Welt verstanden, unser Leben und das Leben anderer in geordneter Weise im Griff zu haben! Die Kategorisierung hat eine - die Seele beruhigende - Funktion.

Unsere Feste können diesem menschlichen Kategorisierungszwang auch nicht entrinnen. Weihnachten gehört der Familie, an Silvester soll man un-

bedingt mit den Freunden feiern, bei den religiösen Festen nicht in die Kirche zu kommen, kann die Verachtung vieler zur Konsequenz haben. Wir 3.fotó, kb. 11 cm x 13 cm -esek

gestalten diese Tage aufgrund des oben genannten Einteilungswillens; und das Gefühl, dass wir etwas feiern, das Gefühl der Freude, können wir nicht mehr von der Begründung und dem Anlass des Festes entkoppeln.

So versteht sich Pfingsten, pentēkostē hēméra, „der fünfzigste Tag“ der Osterzeit, als Fest des Heiligen Geistes - etwas sehr transzendent, spirituell, immateriell. Im Gegensatz zu Ostersonntag, dem anderen Ende dieser Periode, der mit der Auferstehung Christi vom Tod den Körper und die Materialität in den Mittelpunkt stellt, feiern wir zu Pfingsten die Verbreitung einer Sache, eines Wesens, das wir nicht einmal selbst begreifen können. Der aktuelle Stand der Medizin ist, was die Untersuchung und Analyse des Körpers als einer materiellen Einheit anbelangt, sehr fortgeschritten, über unsere Seele und unseren Geist wissen wir aber immer noch äußerst wenig.

Da sowohl der Geist als auch die Seele im Vergleich zum Körper eine schwieriger zu begreifende Erscheinung darstellt, ist die Divergenz der Begriffe zwischen der ungarischen und der deutschen Sprache meines Erachtens auch eine Überlegung wert. Im Deutschen spricht man vom Heiligen Geist. In diesem Ausdruck fühle ich persönlich den Verstand, das denkende Bewusstsein des Menschen in den Vordergrund gerückt, womit Pfingsten als eine Art religiöser Aufklärung gedeutet wird. Dieser Zugang zum Fest ist natürlich überhaupt nicht verwerflich, trotzdem plädiere ich für eine andere Deutung, die die Spiritualität und Transzendenz nicht außer Acht lässt. Interessanterweise verwendet das Ungarische den Ausdruck der Heiligen Seele (szentlélek), wodurch der besprochene Aspekt des Übernatürlichen vielleicht für viele leichter in Erscheinung tritt.

Diese Zeilen sind aber nicht der etymologischen Untersuchung der beiden Begriffe gewidmet. Unabhängig davon, in welcher Sprache man Pfingsten begegnet, ist der Inhalt der Geschichte gleich. Durch die Ausgießung, die Sendung des Heiligen Geistes an die damaligen Apostel - und heutzutage an uns alle - wird jede und jeder zur Gnade Gottes gerufen. Mensch und Heiliger Geist, Mensch und Heilige Seele treffen sich. Körperlichkeit und Immaterialität sind im Weiteren unmöglich voneinander zu trennen. Die Gruppierung

und die Zuordnung sind also niedergeschlagen.

Bei Gott gibt es keine einfache Einteilung in schwarz und weiß, gut und böse, natürlich und künstlich. Und jeder von uns ist in seiner Individualität von Gott verstanden und geliebt. Auf dieser Basis werden wir Menschen durch das Pfingsterlebnis neu inspiriert und befähigt, uns auch - unsystematisch - untereinander zu verstehen und zu lieben.

Ágoston Frank

Pfingsten - Der Geist Gottes

Mich beschäftigt „DER GEIST GOTTES“ bzw. dessen Wirken. Ich hatte am Ostermontag - wir hatten am Vormittag den Ostergottesdienst - das Erlebnis, dass unsere oft so heikle Familienzusammenkunft friedlich verlaufen ist. Keine Anspielungen, kein provokantes Wort. Wir haben nämlich massive Spannungen zwischen den Ehepaaren, Partnern ... Trennungen etc., Ungereimtheiten.

Da dachte ich, da war der Geist Gottes.

Zu Pfingsten soll der Geist umso mehr die Menschen verbinden, im „Einander Verstehen“. Wir müssen nicht bei den Völkern anfangen, sondern bei uns selber.

Nicht „Gott, lass Deinen Geist wirken!“, sondern „Danke, dass Dein Geist wirkt!“ Wir müssen ihn nur spüren. So wie meine Wanderung mit einer Türkin heute, einer Muslimin. Sie hat MICH gefragt, ob wir etwas zusammen tun können.

Meine Freunde fragen nie, ob ich mit ihnen kommen will!

Das ist alles so spontan, fast unüberlegt. Handelt der Geist Gottes nicht auch spontan?

Brigitte Gmach

Pfingsten – Unfassbar!

*Liebe Leserinnen und Leser,
ein kleines Pfingsträtsel habe ich heute für Sie vorbereitet. Erraten Sie, wer oder was gemeint ist?*

„Wer bin ich? Eigentlich ein Nichts und trotzdem einzigartig und wertvoll.“

Du erlebst mich nur einen Augenblick...

Und mein Innerstes besteht aus „Ruach“, wie es auf Hebräisch heißt, aus Hauch, aus menschlichem Odem, aus Lebensgeist.

Schwebend - nicht klar umrissen - nicht fassbar - nicht greifbar.

Da! Nur für einen Augenblick!

Trotzdem perfekt, leicht und bunt.

Wer mich sieht, dem zaubere ich meist ein Lächeln ins Gesicht!

Der, den ich berühre, der spürt jenes sanfte Kribbeln auf der Haut!

Und das Allerbeste an mir:

Wenn ich gegangen bin, bin ich trotzdem noch da!

In deinen Gedanken – in deinen Erinnerungen – in deinem Leben.“

Haben Sie es herausgefunden, was gemeint ist?

Gleich kommt die Auflösung:

Genau, es sind Seifenblasen!

Ein Hauch von Nichts, von einer dünnen Membran umschlossene Luft. Leichte, bunte, schillernde Kugeln, perfekt in Form und Farbe. Schwerelos schweben sie in unseren Räumen. Ein Spiel im Wind, ein Dasein für einen kurzen Augenblick.

Wir Menschen kennen Seifenblasen schon sehr lange. Eigentlich bestehen sie ja nur aus etwas Atem und Seifenlauge. Aber wir alle wissen es: Eine Seifenblase ist mehr!

Sie ist da, wir können sie sehen; ihre bunte, schillernde, durchsichtige, perfekte .

Form fasziniert uns immer wieder; sie ist unberührbar, nur für den Augenblick und zaubert uns trotzdem ein Lächeln aufs Gesicht!

Im selben Augenblick ist sie dann schon wieder weg! Trotz ihrer Kurzlebigkeit ist jede Seifenblase für die Ewigkeit. Wie das gehen soll?

Unser Leben besteht aus Augenblicken, aneinander gereiht ergeben sie un-

ser Leben. Augenblick um Augenblick leben wir unser Leben. Schönes und Schmerzhafes, Leichtes und Schweres, Lustiges und Trauriges. Es gehört zusammen. Leben ist nur mit Beidem zu bekommen. Wie Seifenblasen schweben sie, die Augenblicke unseres Lebens. In ihnen Momente unseres Lebens. Was sehen wir in ihnen?

Manche Momente würden wir gerne schnell platzen lassen, wegtreiben lassen. Manche Momente sind viel zu schnell zerplatzt, vergehen zu schnell.

Augenblick um Augenblick leben wir unser Leben. Und Leichtes und Schweres gehören zusammen.

In den Augenblicken, die wir sehen, wirkt der Heilige Geist in uns. Er ist in ihnen, hilft, die schweren wegtreiben zu lassen und die schönen genießen zu können. In Beidem ist er. Können Sie es sehen?

Unberührbar, unfassbar ist er. Aber eben doch wahr, so wirkt der Geist. Er schillert immer dann auf, wenn eine Begegnung gelingt. Wenn Menschen sich verstehen, ein Gespräch gut tut, eine Brücke entsteht zwischen den Menschen. Wenn Verständnis da ist, Wertschätzung und Vertrauen. Der Geist ist da: unfassbar und doch wahr; nicht nachprüfbar und doch vorhanden.

In vielen Farben schillert er auf, er lässt sich nicht festlegen, er ist unverfügbar. Das Festhalten einer Seifenblase kann nicht gelingen. Im Gegenteil: Bei dem Versuch wird sie zerstört; der Moment, das Schillern, das Tanzen der Seifenblase verlischt vorzeitig. Auf jeden Fall aber nach kurzer Zeit ist der Augenblick verflogen und doch bleibt er in unseren Herzen, bei uns und bei Gott

Gott ist es, der wirkt - durch den Heiligen Geist in unserem Leben, in den Momenten. Durch uns hindurch und in uns bewegt er unser Herz und unsere Seele, unseren Verstand und unser Denken.

*„Wenn sich die Sinne an Gott herantasten,
merken sie, dass sie nichts fassen können.
Wenn sich das Denken
an Gott heranwagt,
zerschellt es,
bevor es sein Ziel erreicht.
Zu Gott, der die Liebe ist,
führt nur die Liebe als einziger Weg.“
(Josef Dirnbeck)*

*Geisterfüllte, gesegnete Pfingsttage
wünscht Ihnen
Pfarrerin Rebekka Pöhlmann.*

Engedjétek hozzám jönni...

Pünkösöd ünnepe

Kösd össze a pontokat és meglátod a Szentlélek jelképét!

Olvaszd ki a jeget!

Minden új sorban egy betűt változtass!
Segítenek az alábbi meghatározások:

1. Fagyott víz
2. Elmúlt korokban
3. Vörös színű fém
4. Édesség
5. Festékbevonat
6. Lakóhely
7. Tartó szerkezet
8. A csapból folyik
9. Kerek szám
10. Lángok lobogása

1.	j	é	g
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

Keress hét különbséget a két kép között!

Húzd ki a négyzethálóból a kiemelt szavakat!

A megmaradt betűket összeolvasva megtudhatod, hogy hol lakik a Szentlélek!

I	S	T	E	E	L	A	M	I	T	Á	K	K	K
N	T	E	K	A	N	Á	I	S	Z	Á	P	A	A
M	É	D	E	K	M	P	L	O	T	A	N	N	P
A	R	A	B	O	K	M	A	L	M	Á	V	Z	P
K	J	L	A	S	G	C	E	F	I	Y	S	S	A
R	U	Í	T	U	O	Z	I	M	K	I	É	U	D
É	D	B	S	T	O	L	A	R	D	A	Z	T	Ó
T	E	I	Ő	R	I	T	R	Ó	É	L	E	N	C
A	Á	A	P	Á	O	L	K	K	E	N	L	O	I
I	N	I	N	P	A	K	I	K	B	E	E	P	Á
A	A	A	O	F	R	I	G	I	Á	N	A	K	N
K	K	Z	N	N	K	O	D	N	Á	R	A	Z	A
E	E	G	Y	I	P	T	O	M	B	Ó	L	T	K
M	R	Ó	M	Á	B	Ó	L	V	A	L	Ó	E	K

”Mi, pártusok, médek, elamiták; és Mezopotámiának, Judeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, Frigiának és Pamfiliának lakói; Egyiptomból, a líbiai Ciréne vidékéről és Rómából való zarándokok; zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: mi mindannyian úgy halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten csodás tetteit!”

ApCsel 2,1-11

Útkereső

Összeállította: Kovácsné Tóth Anna

Tervezett programok

Csoportjaink alkalmai

- **bibliaóra** minden szerdán 18 órakor a klubszobában (június 19-éig)
- **ifi-Jugendgruppe** minden pénteken 18 órakor az ifiteremben
- **nőslénykör** (férfi beszélgetőkör) június 10-én, hétfőn 20 órakor a klubszobában
- **női imaóra** június 5-én, szerdán 19 órakor a klubszobában
- **Glaubensgesprächskreis** május 31-én, június 14-én, július 5-én és 19-én, pénteken 15.30-kor a klubszobában
- **baba-mama kör** május 22-én és június 5-én, szerdán 10 órakor a klubszobában (bővebb információ: bmksopron@gmail.com)
- **gyerek-istentiszteleti teaház** június 9-én, vasárnap a gyerek-istentisztelet után a kisteremben
- **„Tízórai”-teaház** június 2-án, vasárnap a „Tízórai”-istentisztelet után a templom előtt
- **bábcsoport** június 1-jén, szombaton 10 órakor a klubszobában
- **Kindergruppe** május 22-én, szerdán 16.30-kor a klubszobában
- **Kirchenkaffe** június 16-án és július 21-én, vasárnap, a német nyelvű istentisztelet után a kisteremben

Egyéb programok

Május 19-én, pünkösdvasárnap tartjuk a konfirmációt a 10 órakor kezdődő istentiszteleten.

Május 26-án, vasárnap erdei gyerek-istentiszteletet tartunk.

Május 26-án, vasárnap a 10 órakor kezdődő istentisztelethez csatlakozóan a templom előterében megemlékezünk a világháború hőseiről és áldozatairól.

Június 22-én, szombaton tartják a Múzeumok éjszakáját, amihez múzeumunk is csatlakozik.

2024 augusztusában is megtartják az Orgona háttárok nélkül koncertsorozatot. Ezúttal a nyitóalkalom lesz templomunkban: **augusztus 25-én,** vasárnap 19 órakor, közreműködik orgonán Kuzsner Péter, brácsán Kóczán Péter.

Konfirmáció 2024/2025

Szeptemberben újra magyar és német nyelvű konfirmációi csoportok indulnak gyülekezetünkben. Várjuk a 7. osztályt kezdő vagy nagyobb fiatalok jelentkezését a lelkészi hivatalban!

„Szívvel, szájjal, lélekkel”

– Bajor-magyar testvérkapcsolati találkozó Würzburgban

Időpont: 2024. szeptember 26–29. (csütörtök estétől vasárnap délelőttig)

Helyszín: Würzburg

Miért érdemes részt venni?

- a 30 éves testvérkapcsolat megünneplése közösen a bajor testvérekkel
 - lehetőség a találkozásra, régi kapcsolatok felelevenítésére és újak beindítására
 - gazdag programkínálat: istentiszteletek, városnézés, sport, beszélgetések, bajor-magyar Bach-koncert, fúvószene, bajor és magyar gasztronómia
 - Würzburg városának és evangélikus közösségének megismerése
- Gyülekezetünkben szeretnénk egy csoporttal együtt elindulni Würzburgba.

Várjuk a jelentkezéseket Rebekka Pöhlmann lelkésznőnél!

Kinderbibelwoche

Június 23. vasárnap és 28. péntek között lesz az idei Kinderbibelwoche.

Várjuk a családok jelentkezését Rebekka Pöhlmann lelkésznőnél!

Szeretnénk a nyári hétvégéken lehetőséget biztosítani a turistáknak a templom megtekintésére. Ehhez keresünk önkénteseket, akik egy-egy alkalommal őriznék a templomot. Kérjük az érdeklődőket, keressék Rebekka Pöhlmann lelkésznt.

GYERE VELÜNK A KAPITÁBORBA!
GYÜLEKEZETI IFJÚSÁGI TÁBOR

- ✓ **Korosztály: 10-18 év**
- 📍 **Rábca-kapi Evangélikus Ifjúsági Központ**
- 🌐 **Kapcsolattartás: hittantabor.sopron@gmail.com**
- 🌐 **Jelentkezési felület:**
[QR code]

2024. július 17-20. szerda-szombat

tábordíj: 20.000 forint

Erősödjete meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében!

Soproni Evangélikus Egyházközség

Nyári gyerek-istentiszteletek

Június 30-áig vasárnaponként a szokott rend szerint, 9 órakor, a nagyteremben tartjuk a gyerek-istentiszteletet.

Július 7-én, vasárnap 9 órakor táborzáró gyerek-istentisztelet.

Július 14. és augusztus 25. között a gyerek-istentisztelet vasárnaponként 10 órakor, a magyar nyelvű felnőtt istentisztelettel közösen kezdődik a templomban, a gyerekek a bevezető liturgiát követően vonulnak át a nagyterembe.

Szeptember 1-jétől vasárnaponként újra 9 órakor, a nagyteremben tartjuk a gyerek-istentiszteletet.

Szeretettel hívjuk a családokat!

NAPKÖZI HITTANTÁBOR
A SOPRONI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZETBEN

A Szeretet útján

2024. JÚLIUS 1-5.

Korosztály: 1-8. évfolyam
Tábordíj: 20.000 forint
Jelentkezési határidő: június 23.

Kapcsolattartás:
hittantabor.sopron@gmail.com

Jelentkezési felület:

**TÁBORZÁRÓ
ISTENTISZTELET:
JÚLIUS 7.**

Szeretettel várunk!

Lélekkel, ismerettel

Magyarországi
Evangélikus Egyház
Technikai
szám: **0035**

Soproni Evangélikus Alapítvány
Adószám: 18986745-1-08

Soproni Evangélikus
Egyházközség

Istentiszteleti szolgálati beosztás

2024. pünkösd – tanévkezdés

május 19., pünkösdvasárnap

- 8.00 magyar (úrvacsorás, áldozati gyűjtéssel):
Dr. Tóth Károly
- 10.00 magyar(konfirmáció, úrvacsorás,
áldozati gyűjtéssel): Pelikán András
- 10.00 Fabricius szeretetotthon: Hegedűs Attila
- 15.00 Balf (úrvacsorás): Dr. Simon Attila
- 16.15 Fertőszentmiklós (úrvacsorás):
Dr. Simon Attila

május 20., pünkösdhétfő

- 8.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András
- 9.00 német: Rebekka Pöhlmann
- 10.00 magyar (csatlakozó úrvacsorás):
Pelikán András

május 23.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

május 26., Szentháromság ünnepe

- 8.00 magyar: Dr. Tóth Károly
- 9.00 német: Rebekka Pöhlmann
- 9.00 erdei gyerek-istentisztelet:
Pelikán András
- 10.00 magyar (megemlékezéssel a világháborús
hősökről és áldozatokról): Dr. Tóth Károly
- 15.00 Balf: Dr. Tóth Károly

május 30.

- 17.00 úrvacsorás Wochenpredigt:
Rebekka Pöhlmann

június 2., Szentháromság ünnepe után 1. vasárnap

- 8.00 magyar (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly
- 9.00 német: Rebekka Pöhlmann
- 9.00 gyerek-istentisztelet: Pelikán András
- 10.00 magyar („Tízórai”, úrvacsorás): Dr. Tóth Károly
- 15.00 Balf: Dr. Tóth Károly
- 16.00 kórházkápolna (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly

június 6.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

június 9., Szentháromság ünnepe után 2. vasárnap

- 8.00 magyar: Pelikán András
- 9.00 német (úrvacsorás): Rebekka Pöhlmann
- 9.00 gyerek-istentisztelet: Dr. Tóth Károly
- 10.00 magyar (személyes igei áldással):
Pelikán András
- 15.00 Balf: Pelikán András
- 16.00 Fertőszentmiklós: Pelikán András

június 13.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

június 16., Szentháromság ünnepe után 3. vasárnap

- 8.00 magyar: Dr. Tóth Károly
- 9.00 német: Rebekka Pöhlmann
- 9.00 gyerek-istentisztelet (tanévváró):
Dr. Tóth Károly
- 10.00 magyar (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly
- 15.00 Balf (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly

június 20.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

június 23., Szentháromság ünnepe után 4. vasárnap

- 8.00 magyar: Dr. Tóth Károly
- 9.00 német (a KiBiWo nyitó-istentisztelete):
Rebekka Pöhlmann
- 9.00 gyerek-istentisztelet: Dr. Tóth Károly
- 10.00 magyar: Dr. Tóth Károly
- 15.00 Balf: Dr. Tóth Károly
- 16.00 Fertőszentmiklós: Dr. Tóth Károly

június 27.

- 17.00 úrvacsorás Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

június 30., Szentháromság ünnepe után 5. vasárnap

- 8.00 magyar (áldozati gyűjtéssel):
Pelikán András
- 9.00 német (áldozati gyűjtéssel)
- 9.00 gyerek-istentisztelet: Pelikán András
- 10.00 magyar (áldozati gyűjtéssel): Pelikán András
- 15.00 Balf: Pelikán András

július 4.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

július 7., Szentháromság ünnepe után 6. vasárnap

- 8.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András
- 9.00 német: Rebekka Pöhlmann
- 9.00 gyerek-istentisztelet a nagyteremben
(táborzáró): Pelikán András
- 10.00 magyar: Pelikán András
- 15.00 Balf: Pelikán András
- 16.00 kórházkápolna: Pelikán András

július 11.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

július 14., Szentháromság ünnepe után 7. vasárnap

- 8.00 magyar: Dr. Tóth Károly
- 9.00 német (úrvacsorás): Rebekka Pöhlmann
- 10.00 magyar (személyes igei áldással):
Dr. Tóth Károly
- 10.00 gyerek-istentisztelet (kezdés a templomban,
folytatás a nagyteremben):
Krutzlerné Szarka Tünde presbiter
- 15.00 Balf: Dr. Tóth Károly
- 16.00 Fertőszentmiklós: Dr. Tóth Károly

július 18.

17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

július 21., Szentháromság ünnepe után 8. vasárnap

8.00 magyar: Pelikán András

9.00 német: Rebekka Pöhlmann

10.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András

10.00 gyerek-istentisztelet (kezdés a templomban, folytatás a nagyteremben):
Cséry Ágnes hitoktató

15.00 Balf (úrvacsorás): Pelikán András

július 25.

17.00 úrvacsorás Wochenpredigt:
Rebekka Pöhlmann

július 28., Szentháromság ünnepe u. 9. vasárnap

8.00 magyar (áldozati gyűjtéssel): Pelikán András

9.00 német (áldozati gyűjtéssel)

10.00 magyar (áldozati gyűjtéssel):
Pelikán András10.00 gyerek-istentisztelet (kezdés a templomban, folytatás a nagyteremben):
Cséry Ágnes hitoktató

15.00 Balf: Pelikán András

16.00 Fertőszentmiklós: Pelikán András

augusztus 1.

17.00 Wochenpredigt

augusztus 4., Szentháromság ünnepe után 10. vasárnap

8.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András

9.00 német

10.00 magyar: Pelikán András

10.00 gyerek-istentisztelet (kezdés a templomban, folytatás a nagyteremben):
Matus Klára Krisztina

15.00 Balf: Pelikán András

16.00 kórházkápolna: Pelikán András

augusztus 8.

17.00 Wochenpredigt

augusztus 11., Szentháromság ünnepe után 11. vasárnap

8.00 magyar: Dr. Tóth Károly

9.00 német (úrvacsorás)

10.00 magyar (személyes igei áldással):
Dr. Tóth Károly10.00 gyerek-istentisztelet (kezdés a templomban, folytatás a nagyteremben):
Kovácsné Tóth Anna hitoktató

15.00 Balf: Dr. Tóth Károly

16.00 Fertőszentmiklós: Dr. Tóth Károly

augusztus 15.

17.00 Wochenpredigt

augusztus 18., Szentháromság ünnepe után 12. vasárnap

8.00 magyar

9.00 német

10.00 magyar (úrvacsorás)

10.00 gyerek-istentisztelet (kezdés a templomban, folytatás a nagyteremben)

15.00 Balf (úrvacsorás)

augusztus 20.

17.00 kétnyelvű az Eggenberg-ház udvarán

augusztus 22.

17.00 Wochenpredigt

augusztus 25., Szentháromság ünnepe után 13. vasárnap

8.00 magyar (áldozati gyűjtéssel)

9.00 német (áldozati gyűjtéssel)

10.00 magyar (áldozati gyűjtéssel)

10.00 gyerek-istentisztelet (kezdés a templomban, folytatás a nagyteremben):
Csoboth Judit hitoktató

15.00 Balf

16.00 Fertőszentmiklós

augusztus 29.

17.00 úrvacsorás Wochenpredigt:
Rebekka Pöhlmann

szeptember 1., Szentháromság ünnepe után 14. vasárnap

8.00 magyar (úrvacsorás)

9.00 német: Rebekka Pöhlmann

9.00 gyerek-istentisztelet a nagyteremben

10.00 magyar

15.00 Balf

16.00 kórházkápolna

szeptember 5.

17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

szeptember 8., Szentháromság ünnepe után 14. vasárnap

8.00 magyar

9.00 német (úrvacsorás): Rebekka Pöhlmann

9.00 gyerek-istentisztelet (tanévkezdő)

10.00 magyar (személyes igei áldással)

15.00 Balf

16.00 Fertőszentmiklós

A beosztás változhat. Az augusztus 18. és szeptember 9. közötti istentiszteletek szolgálati beosztását a templomi hirdetőtáblán és honlapunkon tesszük közzé.

A 10 órakor kezdődő magyar nyelvű istentisztelet minden vasárnap csatlakozó úrvacsorás. Minden vasárnap és az egyházi ünnepek első napján 15 órakor istentiszteletet tartunk a Fabricius szeretetotthon kápolnájában.

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja, nyomtatva 250 példányban.

Várható következő megjelenés: 2024. tanévkezdés

Felelős kiadó: Dr. Tóth Károly 9400 Sopron, Színház utca 27. e-mail: sopron@lutheran.hu, web: <https://sopron.lutheran.hu>
tel: 99/523-002 számlaszám: 11737083-20006895